

Skatteministeriet
Den

J.nr. 2004-318-0309

Spørgsmål 175

Til

Folketingets Skatteudvalg

Hermed fremsendes svar på spørgsmål nr. 175 af 1. december 2004.
(Alm. del).

Kristian Jensen

/Birgitte Christensen

Spørgsmål:

Idet det er helt uacceptabelt, at ministeren fortsat ikke besvarer det stillede spørgsmål, jf. ministerens svar på spørgsmål 139, der er en opfølgning på ministerens svar på spørgsmål 70, bedes ministeren nu for fjerde gang redegøre for, hvorfor regeringens skattestop ikke udmøntes på samme måde i forhold til grundskylden som i forhold til ejendomsværdiskatten? For at sikre, at ministeren har forstået spørgsmålet rigtigt, skal det understreges, at der ikke ønskes en redegørelse for den særlige udformning af ejendomsværdiskatten, men derimod en redegørelse for, hvorfor en sådan særlig udformning ikke også finder anvendelse på grundskylden, der jo er indrettet på samme måde – og at grundskylden derfor fuldt og helt forfalder til betaling for boligejerne. Spørgsmålet vedrører altså skattestoppets betydning for grundskylden sammenlignet med skattestoppets betydning for ejendomsværdiskatten, og hvorfor de håndteres forskelligt.

Svar:

Jeg står lettere uforstående overfor det gentagne spørgsmål, idet svaret er givet både i spørgsmål 70, spørgsmål 99 og i spørgsmål 139, og at svaret naturligvis ikke bliver anderledes af, at spørgsmålet stilles igen.

Skattestoppet består grundlæggende af to klare regler:

- Ved skatter og afgifter, hvor opkrævningen sker i procenter af værdien, må procenten ikke stige
- Ved skatter og afgifter, hvor opkrævningen sker som et fast beløb i kroner og øre, må det faste beløb i kroner og øre ikke stige.

Grundskylden opkræves som en procentsats af grundens værdi og den gennemsnitlige procentsats for grundskyld må derfor ikke stige i procenter. Det følger helt naturligt af skattestoppets udformning.

Udover skattestoppets hovedregel er det politisk besluttet at lave en særlig ordning for ejendomsværdiskatten, hvor den særlige regel skal beskytte boligejere mod øget ejendomsværdiskat som følge af stigninger i ejendomsvurderingen.

Grundskylden følger altså skattestoppets almindelige regler, mens der er en særlig regel for ejendomsværdiskatten for at beskytte boligejerne mod stigende ejendomsværdiskat.

Når der spørges til, hvorfor der er en forskel på udformningen af reglerne, så er det nødvendigt at beskrive de særlige regler for ejendomsværdiskatten.

Ejendomsværdiskatten opkræves med 10 promille af beregningsgrundlaget. Ejere, der har anskaffet boligen senest 1. juli 1998, får et nedslag på 2 promille, og yderligere et nedslag på 4 promille, maks. 1.200 kr., hvis de ejer et enfamiliehus eller sommerhus m.v. Ejere over 65 år får et nedslag på 4 promille af beregningsgrundlaget, dog maksimalt 6.000 kr. (2.000 kr. for fritidshuse).

Siden 2002 har der været stop for stigninger i ejendomsværdiskatten, således at beregningsgrundlaget højst kan udgøre det laveste beløb af ejendomsværdien pr. 1. januar 2001 tillagt 5 pct., ejendomsværdien pr. 1. januar 2002 og det aktuelle indkomstårs ejendomsværdi.

Indførelsen af et særligt loft over ejendomsværdiskatten er en politisk beslutning fra regeringens side.